

4-5. SINIFLARDA TÜRKÇE DERSİNİN SINIF ÖĞRETMENİ Mİ YOKSA TÜRKÇE ÖĞRETMENİ Mİ TARAFINDAN OKUTULMASI GEREKTİĞİNE YÖNELİK GÖRÜŞLER

Hatice DEMİRBAŞ* Seher ULUTAŞ**

Semra BAYRAKTAR*** Betül KORKMAZ****

İnci TÜRKER*****

Özet

İlköğretim Türkçe dersinin temel amacı öğrencilere Türk dilinin güzel-lik ve inceliklerini kavratarak iletişim becerilerini geliştirmek, duyu ve düşün-ce dünyalarını zenginleştirmektir. Bu amaca ulaşılmasında ilköğretimde verilen dil eğitimi büyük önem taşımaktadır. İlköğretimin ilk kademesinde Türkçe dersleri sınıf öğretmenlerince verilmektedir. Türkiye’de ilgili mevzuat gereğin-ce beden eğitimi, müzik, görsel sanatlar, din kültürü ve ahlak bilgisi, yabancı dil ve bilişim teknolojileri dersleri branş öğretmenlerince okutulabilmektedir. Bu çalışmada ilköğretiminin 4-5. sınıflarında Türkçe derslerinin de branş öğret-menlerince mi yoksa -mevcut şekliyle- sınıf öğretmenleri tarafından mı veril-mesi gerektiği konusunda eğitimcilerin görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya, Ankara ilinde görev yapan 10 akademisyen, 4 gelişim psiko-loğu, 12 öğretmen, 6 ilköğretim müfettişi ve 5 MEB yöneticisi olmak üzere 37 kişi katılmıştır. Araştırmanın verileri görüşme yoluyla elde edilmiştir. Toplanan veriler içerik analizine tabi tutulmuştur. Araştırma sonunda Türkçe dersinin sınıf öğretmeni mi yoksa Türkçe öğretmeni mi tarafından verilmesi gerektiği konusundaki görüşler belirlenerek bu konuya yönelik öneriler ortaya konul-muştur.

Anahtar Sözcükler: İlköğretim, Türkçe öğretimi, sınıf öğretmeni, branş öğretmeni

Giriş

Dil eğitimi, iletişimin olduğu kadar düşünmenin de temelini oluşturarak bire-yin kendini gerçekleştirme sürecinde önemli bir yer tutar. Belli bir toplum ve kültür içerisinde öncelikle aile ve yakın çevrede kazanılan dil becerisi, planlı ve programlı bir eğitim süreciyle geliştirilip bireyin yaşam boyu kullanacağı etkili bir iletişim aracı

* Millî Eğitim Bakanlığı; Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı

** Millî Eğitim Bakanlığı, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı

*** Millî Eğitim Bakanlığı, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı

**** Millî Eğitim Bakanlığı, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı

hâline gelir. Dil eğitiminin temel amacı bireylerin iletişim ve düşünme becerisini geliştirmektir. Düşünme ve dil becerisi gelişen bireylerin gerek okul hayatında gerekse sosyal hayatta daha başarılı olabilecekleri göz önüne alındığında dil öğretiminin önemi daha iyi anlaşılacaktır. Demirel (1999)'e göre dilini, yaşının gerektirdiği sınırlar içinde, yeter derecede öğrenmemiş bir öğrencinin, ilköğretimin 1-3. sınıflarında sosyal bilgiler ile fen bilgisinin çeşitli ilgi alanlarına, diğer sınıflarında ise öteki derslerin konularına ilgi duyabilmesi, öğretmenlerin sınıfta anlattıklarını, ders kitaplarında okuduklarını anlayabilmesi, anladıklarını anlatabilmesi, dolayısıyla bu derslerde başarılı olabilmesi imkânsızdır.

Türkiye'de yapılan ulusal (Seviye Belirleme Sınavı-SBS) ve uluslararası (Uluslararası Okuma Becerilerinde Gelişim Projesi-PIRLS gibi) sınavlarda öğrencilerin dil becerilerini yeterince kullanamadıkları görülmektedir. PIRLS 2001 sonuçlarına göre Türkiye okuma becerilerinde 35 ülke arasında 28. sırada yer almaktadır (MEB, 2003). Bu sınav sonuçlarına göre öğrenciler sınırlı bir söz varlığı ile konuşmakta, okuduklarını anlayıp yorumlamakta zorluklar yaşamakta ve kendilerini tam olarak ifade edememektedir. Birleşmiş Milletler İnsani Gelişim Raporu'na göre de Türkiye, kitap okuma oranı bakımından 173 ülke arasında 86. sırada yer almakta, buna bağlı olarak da öğrencilerin okuduğunu anlama becerileri uluslararası seviyenin gerisinde kalmaktadır (BM, 2007).

Türkiye'de zorunlu eğitim sürecini kapsayan ilköğretim, öğrencilere temel bilgi ve becerilerin kazandırıldığı en önemli süreçtir. Bu süreç ne kadar verimli kullanılarsa bireyin yaşam boyu kullanacağı beceriler de o oranda gelişir. Öğrencilerle Türkçenin güzellik ve inceliklerini kavratmak ve onların iletişim becerilerini geliştirmek amacıyla resmî dil eğitimine ilköğretim okullarında başlanır. İlköğretim okullarında öğrencilerin dil ve düşünme becerilerini geliştirmeye yönelik hazırlanan Türkçe Dersi Öğretim Programı (1-8.Sınıflar)'nda öğrencilerin dinleme/izleme, konuşma, okuma, yazma becerilerini, dolayısıyla da anlama ve anlatma becerilerini geliştirmeleri, dilin imkân ve zenginliklerinin farkına vararak Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanabilmeleri amaçlanmaktadır (MEB, 2005). Güneş (2007), Türkçe öğretiminin amaçlarını; öğrencinin dil, zihinsel, sosyal, kültürel ve duygusal yönden gelişimini sağlamak olarak ifade etmiştir.

Türkiye'de Türkçe dersi öğretimi 1-5. sınıf seviyelerinde sınıf öğretmenleri tarafından yürütülmektedir. İlköğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 64. maddesinde, 4 ve 5. sınıflarda beden eğitimi, müzik, görsel sanatlar, din kültürü ve ahlak bilgisi, yabancı dil ve bilişim teknolojileri derslerinin branş öğretmenlerince okutulabileceği belirtilmiştir. Bu dersler dışındaki dersler ise sınıf öğretmenleri tarafından okutulmaktadır.

Avrupa ülkelerinde ise farklı uygulamalarla karşılaşmaktadır. Almanya ve Hollanda'da ilköğretimin ilk kademesi 4 yıl olup 5. sınıftan itibaren tüm derslere branş öğretmenleri girmektedir. Belçika'da ise sınıf öğretmenleri arasında belli bir düzeyinde uzmanlaşma görülmekte olup öğretmenler 1. sınıf, 2. sınıf, 3. sınıf öğretmeni olabilmekte ancak okul yönetimlerinin kararına bağlı olarak dersini vermekte oldukları sınıf düzeyi değişebilmektedir. Finlandiya'da ise temel eğitimin ilk altı yılında tüm derslere sınıf öğretmenleri girmekte, son üç yıllık dönemde ise branşlaşmaya gidilmektedir. İngiltere'de ise temel eğitim 5-11 yaşlar arası olup sınıf öğretmeni tüm dersleri vermekte, 11-18. yaş grubuna ise branş öğretmenleri girmektedir (Eurydice, 2009).

Ülkemizde dil eğitiminde Türkçe Dersi Öğretim Programı (1-8. Sınıflar)'nda belirtilen amaçlara ulaşılmasında program kadar öğretmen de önemli bir faktördür. Öğretmenin aldığı eğitim, iletişim becerileri, kişiliği ve ilgi alanları öğrencilerinin derse ilgisini ve başarısını doğrudan veya dolaylı şekilde etkilemektedir. Çocuklarımızın öğrenimleri boyunca derslerle ilgili çalışmalarında öğrenmelerini kolaylaştıracak, başkalarıyla sağlıklı iletişim kurmalarında yararlanacakları temel dil becerilerini amaçlanan düzeyde kazandıracak olan etkili bir Türkçe öğrenimi için öğretmenlerin gerekli bilgi ve becerilerle donanmış olması kaçınılmaz bir ihtiyaçtır (Kavcar ve diğerleri, 2005). Dolayısıyla ülkemizde 1-5. sınıflarda verilecek Türkçe eğitiminde de öğretmenlerin bu bilgi ve becerilerle donanmış olması gereklidir.

İlköğretimin birinci kademesinde Yönetmelikte belirtilen derslerin dışında Türkçe, sosyal bilgiler, fen ve teknoloji gibi derslerde de branslaşmaya gidilip gidilmemesi tartışılan bir konudur. 17. Millî Eğitim Şurası'nın 51 numaralı kararında da "sınıf öğretmenliğinin 1, 2 ve 3. sınıflara kadar olması, 4 ve 5. sınıflarda derslerin brans öğretmenleri tarafından verilmesi" tavsiye edilmiştir (MEB, 2006). Bu konuyla ilgili Kılıç (2005)'ın yaptığı araştırmada öğrencilere sınıf mı yoksa Türkçe öğretmenlerinin mi kendilerini daha ilgili davrandığı sorulmuş, öğrencilerin %52,3'ü birinci ve ikinci kademe Türkçe derslerine giren öğretmenlerinin her ikisinin de ilgili olduğunu ifade etmiştir.

Çepni ve diğerleri (2003) sınıf öğretmenlerinin ilköğretim I. kademedeki fen bilgisi derslerini okuturken karşılaştıkları sorunları belirlemek, bu derslerin en etkili şekilde alan öğretmenleri mi yoksa sınıf öğretmenleri tarafından mı işlenebileceğini; her iki durumda ortaya çıkabilecek olumlu ve olumsuz sonuçları incelemek amacıyla yaptıkları araştırmada "fen bilgisi derslerinin, sınıf öğretmenleri tarafından verilmesinde çok sayıda problemin yaşandığı ve etkili fen temelinin ilköğretimin I. kademesinde atılamadığı" sonucuna ulaşmışlardır. Ayrıca "ilköğretim I. kademedeki fen bilgisi 4 ve 5. sınıf derslerinin brans öğretmenlerince verilmesinin öğrenci başarısını artırmada daha etkili olacağı" yönünde sonuçlar elde etmişlerdir. Diğer bir çalışmada Taşkaya ve Muştâ (2008) "Sınıf Öğretmenlerinin Türkçe Öğretim Yöntemlerine İlişkin Görüşleri" başlığı altında yaptıkları araştırmada, katılımcı sınıf öğretmenlerinin dörtte birinin kendilerini Türkçe öğretiminde yetersiz gördüklerini belirlemiştir.

Türkiye'de 4 ve 5. sınıflarda Türkçe, fen ve teknoloji gibi derslerin brans öğretmenleri tarafından verilmesi ile ilgili yapılan araştırmalar genelde, brans öğretmenlerinin girdiği derslerdeki başarısına, öğrencilerin ise derse ve öğretmenlere yönelik tutumlarına odaklanmıştır. Bu araştırmada öğretmenlerle birlikte Türkçe öğretimi ile ilgili farklı kesimlerden uzmanların görüşlerinin belirlenmesi problem olarak alınmıştır.

Amaç

Bu araştırmanın asıl amacı; brans öğretmenlerinin 4-5. sınıflarda derse girmesi konusunda eğitimcilerin görüşlerini belirlemektir. Araştırmada eğitimin farklı alanlarında çalışan eğitimcilerin, 4 ve 5. sınıflarda Türkçe dersinin sınıf ya da brans öğretmenin tarafından okutulması gerektiği ile ilgili görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Konu ile ilgili literatür taranarak ve uzman görüşleri alınarak araştırmanın genel amacı doğrultusunda 4-5. sınıflarda derse giren öğretmenlerle ilgili aşağıdaki sorulara cevap aranmaktadır:

4-5. Sınıflarda Türkçe Dersinin Sınıf Öğretmeni mi Yoksa Türkçe Öğretmeni mi ... ♦

1. Sınıf öğretmenleri mi yoksa Türkçe öğretmenleri mi seviyeye daha uygun ders işlemektedirler?
2. Sınıf öğretmenleri mi yoksa Türkçe öğretmenleri mi öğrencilerle daha iyi iletişim kurmaktadır?
3. Sınıf öğretmenleri mi yoksa Türkçe öğretmenleri mi Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanmada daha iyi bir model olmaktadır?
4. Sınıf öğretmenleri mi yoksa Türkçe öğretmenleri mi ders süresini amaca daha uygun kullanmaktadır?
5. Sınıf öğretmenleri mi yoksa Türkçe öğretmenleri mi Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere daha çok sahiptir?

Yöntem

Araştırma betimsel bir çalışma olup veri toplamak için araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır.

Çalışma Grubu

Araştırma 2009-2010 eğitim öğretim yılında, Ankara ilinde, 4 ve 5. sınıflarda derse giren ve tesadüfi yöntem ile belirlenen 6 sınıf öğretmeni, ilköğretim 6, 7 ve 8. sınıflarda derse giren 6 Türkçe öğretmeni, Ankara ilindeki üniversitelerin sınıf öğretmenliği bölümünde görev yapan 5 akademisyen ile Türkçe öğretimi bölümünde görev yapan 5 akademisyen, 4 gelişim psikoloğu, 6 ilköğretim müfettişi, 5 Millî Eğitim Bakanlığı yetkilisi (en az şube müdürü düzeyinde) olmak üzere toplam 37 kişi ile yürütülmüştür.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış bir görüşme formu kullanılarak araştırmacıların katılımcılar ile yaptığı görüşmelerle elde edilmiştir. Görüşmeler sırasında katılımcılara araştırma soruları doğrultusunda hazırlanmış beş soru sorulmuş ve verilen cevaplar görüşmeciler tarafından not alınarak kaydedilmiştir. Araştırmada "4 ve 5. sınıflarda Türkçe dersini Türkçe öğretmenleri mi yoksa sınıf öğretmenleri mi vermelii?" sorusuna eğitimcilerin "evet" ve "hayır" şeklinde verecekleri cevaplar yeterli görülmemiştir. Bu soruya cevap aranırken eğitimcilerin bu cevapları ile birlikte gerekçe belirtmeleri de hedeflenmiştir.

Verilerin analizi içerik analizi yoluyla yapılmıştır. Bu amaçla, hazırlanmış sorularla ilgili beş genel kategori belirlenmiştir. Genel kategoriler, "seviyeye uygun ders işleme", "öğrencilerle iletişim kurma", "Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanmada model olma", "ders süresini amaca uygun kullanma" ve "Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere sahip olma" şeklinde düzenlenmiştir. Bu genel kategoriler altında alt kategorilere yer verilmiştir. Oluşturulan kategorilerin işlevsel olup olmadığını belirlemek için farklı gruplardan rastgele seçilen yedi katılımcının görüşme formuna içerik analizi uygulanmıştır. Bu uygulama sonunda kategoriler ve kodlama yeniden gözden geçirilerek genel kategorilerden üç tanesine birer alt kategori eklenerek kodlama yapılmış ve veriler araştırmanın amaçlarına göre analiz edilmiştir. Çalışmanın güvenilirliğini belirlemek için araştırmacıdan ikişer kişilik iki grup oluşturularak

bileceğini, Türkçe öğretmeninin ise öğrencileri sınıf öğretmeni kadar ayrıntılı tanımadığından bütün öğrencilere eşit şekilde yaklaşabileceğini belirtmiştir.

Sınıf ve Türkçe öğretmenlerinin tamamına yakını sınıf öğretmenin dersi öğrenci seviyesine daha uygun işleyebileceğini ifade etmiştir. Sınıf öğretmenleri “öğrencilerle birlikte bulunduğu süre göz önüne alındığında sınıf öğretmenin öğrenci seviyesine daha uygun ders işleyebileceğini” belirtmiştir. Türkçe öğretmenleri de “Türkçe öğretmeni öğrencilere seviyesinin üstünde bilgiler verebilir.” demektedir.

Alanı sınıf öğretmenliği olan müfettişlerin 3’ü de dersi, sınıf öğretmenlerinin öğrenci seviyesine daha uygun işleyebileceğini ifade ederken “Sınıf öğretmeni öğrenciyi tanıdığı için Türkçe ile ilgili yeterliklerini daha iyi bilir. Böylece öğrencinin bu konudaki eksikliklerini gidermeye yönelik çalışmalar yapabilir.” şeklinde yorumlarda bulunmuştur.

MEB yöneticilerinin 3’ü, sınıf öğretmenlerinin seviyeye daha uygun ders işleyebileceğini belirtirken bu görüşü “Sınıf öğretmeni alan sınırlılığı içinde bakmaz. Daha genel ve dışarıdan bakar. Objektif görür, öğrenciyi devamlı gözlemler ve öğrenci psikolojisini daha iyi anlar.” gibi ifadelerle desteklemektedir. 2 MEB yöneticisi ise Türkçe öğretmenin dersi öğrenci seviyesine daha uygun işleyebileceğini belirtmiş, 4-5. sınıf öğrencilerinin farklı öğretmenlerle karşılaşmasının onların sosyalleşmesi ve bilgi kaynaklarının çeşitlenmesi açısından önemli olduğunu ifade etmiştir.

Genel olarak 37 katılımcının 20’si (%54) sınıf öğretmenlerinin dersi öğrencilerin seviyesine daha uygun işleyebileceğini belirtirken 12’si (%33) Türkçe öğretmenlerinin dersi öğrenci seviyesine daha uygun işleyebileceğini ifade etmiştir.

İletişim Kurma ile İlgili Bulgular ve Yorumlar

4 ve 5. sınıflarda “Sınıf öğretmenleri mi yoksa Türkçe öğretmenleri mi öğrenciler ile daha iyi iletişim kurar?” konusunda görüşme yapılan 37 katılımcının görüşlerinin dağılımı Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. Eğitimcilerin İletişim Kurma Becerisi ile İlgili Görüşlerinin Dağılımı

B.İletişim kurma becerisi	Akademisyen			Öğretmen		İlköğretim Müfettişi		MEB Yöneticisi	Genel Top. (%)
	Sınıf Öğrt.Bl. Akadem.	Türkçe Öğrt.Bl. Akadem.	Psikolog	Sınıf Öğrt.	Türkçe Öğrt.	Sınıf	Branş		
B.1. Sınıf öğretmenleri öğrenciyle daha etkili iletişim kurar.	3	1	1	5	3	3	1	3	20 (%54)
B.2. Türkçe öğretmenleri öğrenciyle daha etkili iletişim kurar.	1	2			1			2	6 (%16)
B.3. İletişim kurma branşa göre değil öğretmenin becerisine göre değişir.	1	1	3	1	1		2		9 (%24)
B.4. Her ikisi de öğrenci ile etkili iletişim kurar.		1			1				2 (%5)

Sınıf ve Türkçe öğretmenliği bölümündeki 10 akademisyenin 4’ü sınıf öğretmenlerinin bütün derslere girdiği, öğrencilerle daha fazla birlikte olduğu ve onların

4-5. Sınıflarda Türkçe Dersinin Sınıf Öğretmeni mi Yoksa Türkçe Öğretmeni mi ... ♦

farklı gruplardan rastgele seçilen formlardan 7 tanesini kodlanmış ve güvenilirlik düzeyini belirlemek için aşağıdaki formül kullanılmıştır (Tavşancıl ve Aslan, 2001):

$$\text{Güvenirlik} = \frac{\text{Uzlaşma Sayısı}}{\text{Uzlaşma} + \text{Uzlaşmama Sayısı}}$$

İkişer uzmanın yaptığı değerlendirmeler sonucunda kodlamalar arasındaki tutarlılığa bakılarak güvenilirlik düzeyinin % 92 olduğu belirlenmiş, sonrasında da görüşmelerden elde edilen içeriğin tümünün kodlanmasına devam edilmiştir.

Bulgular ve Yorumlar

Bu bölümde, araştırma sonuçlarına ilişkin elde edilen bulgular tablolarla da desteklenerek sunulmuş ve yorumlanmıştır.

Seviyesine Uygun Ders İşleme ile İlgili Bulgular ve Yorumlar

4-5. sınıflarda sınıf öğretmenin mi yoksa Türkçe öğretmenin mi öğrencilerin seviyesine uygun ders işlediği ile ilgili görüşmeye katılan 37 katılımcının görüşlerinin dağılımı Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Eğitimcilerin Seviyeye Uygun Ders İşleme ile İlgili Görüşlerinin Dağılımı

A.Seviyeye uygun ders işleme	Akademisyen			Öğretmen		İlköğretim Müfettişi		MEB Yöneticisi	Genel Top. (%)
	Sınıf Öğrt.Bl. Akadem.	Türkçe Öğrt.Bl. Akadem.	Psikolog	Sınıf Öğrt.	Türkçe Öğrt.	Sınıf	Branş		
A.1. Sınıf öğretmenleri Türkçe dersini seviyeye daha uygun işler.	3		1	5	5	3	1	3	20 (%54)
A.2. Türkçe öğretmenleri Türkçe dersini seviyeye daha uygun işler.	1	4	1	1	1		1	2	12 (%33)
A.3. Seviyeye uygun ders işleme branşa göre değil, öğretmenin becerisine göre değişir.	1		2						3 (%8)
A.4. Her ikisi de Türkçe dersini seviyeye uygun işler.		1					1		2 (%5)

Katılımcılarla yapılan görüşmelere göre sınıf öğretmenliği bölümündeki 5 akademisyenin 3’ü “Sınıf öğretmeni seviyeye daha uygun ders işler.” derken “Türkçe öğretmenlerinin aldıkları eğitim o yaş grubuna yönelik değil. Biz nasıl 6-8. sınıflarda seviyeye çıkma konusunda zorlanırsak Türkçe öğretmenleri de 4-5. sınıflarda seviyeye inmede zorlanırlar. Ayrıca sınıf öğretmeni 3. sınıftan 4. sınıfa geçişi daha iyi yapabilir.” şeklinde değerlendirmeler yapmıştır. Türkçe bölümündeki akademisyenlerden 4’ü Türkçe öğretmenin öğrenci seviyesine daha uygun ders işleyebileceğini belirtirken “Türkçe öğretmenleri dil eğitimi alıyor, öğretmenlik formasyonu da alıyor. Seviyeyi de ayarlayabilir.” diyerek dersi Türkçe öğretmenlerinin vermesi gerektiğini ifade etmiştir.

Gelişim psikologlarından 2’si dersi öğrenci seviyesine göre işleme konusunun öğretmenin becerisine göre değişebileceği görüşünde iken diğer ikisi farklı görüş bildirmiştir. Psikologlardan biri Türkçe öğretmenlerinin Türkçe dersini öğrencilerle oyun oynayarak öğretmeye hazır olmadıklarını belirtirken diğeri 5 yıl boyunca ders sınıf öğretmeni girdiği için öğrenciye karşı ön yargılı davranmasının söz konusu ola-

Türkçeyi doğru, güzel, etkili kullanmada sınıf ya da Türkçe öğretmeninden hangisinin daha iyi model olabileceğine yönelik görüşü sorulan 10 akademisyenin 6'sı "Öğretmen olmanın temelinde Türkçeyi doğru ve güzel kullanma vardır. Bu durum öğretmenin ilgi, istek ve becerisi ile ilgilidir. Konuya daha çok zaman ayıran daha başarılı olur. Öğretmenin kendisini yetiştirme derecesine bağlıdır." şeklinde bir yaklaşımla bu durumun öğretmenin becerisine göre değişebileceği düşüncesinde olduğunu belirtmiştir. Ancak Türkçe öğretmenliği bölümündeki akademisyenlerden 3'ü Türkçeyi doğru, güzel, etkili kullanmada Türkçe öğretmenlerinin daha iyi model olacağı görüşünü dile getirmiştir. Gelişim psikologları ise Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanmada model olma durumunun öğretmenin becerisine göre değişebileceği görüşündedir.

12 öğretmenin 6'sı Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanmada model olmanın öğretmenin becerisine göre değişebileceğini belirtirken 6 Türkçe öğretmenin 3'ü, Türkçe öğretmenlerinin daha iyi model olabileceği yönündeki görüşlerini "Türkçe öğretmeni bir alanda yoğunlaştığı için branşına uygun hareket eder. Öğrenciye daha iyi model olur. Türkçe öğretmenliği bölümünde konuşma becerisine yönelik yeterince ders var." şeklinde ifadelerle desteklemişlerdir.

İlköğretim müfettişlerinden 3'ü Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanma becerisinin öğretmene göre değişebileceği yönünde görüş belirtirken diğer 3'ü "Bir alanda yoğunlaştığı için Türkçe öğretmenleri branşına uygun hareket eder. Öğrenciye daha iyi model olur. Türkçe öğretmenin aldığı eğitim bunu gerektiriyor." gibi ifadelerle Türkçe öğretmenin Türkçeyi kullanma konusunda daha iyi bir model olabileceğini belirtmişlerdir.

MEB yöneticilerinden 2'si "Türkçe öğretmeni Türkçenin inceliklerine vakıf olma, dili kullanma, diksiyon, telaffuz, boğumlama bakımından daha etkilidir. Dolayısıyla daha iyi model olabilir." şeklinde görüş belirterek Türkçe öğretmenin daha iyi model olabileceğini ifade etmiştir. MEB yöneticilerinden 3'ü ise bunun öğretmenin becerisine göre değişebileceğini belirtmiştir.

Genel olarak bakıldığında görüşü alınan 37 kişinin 21'i (%57) Türkçeyi kullanma konusunda iyi bir model olma becerisinin öğretmenin branşına göre değil, kişisel becerisine göre değişebileceğini belirtirken 14'ü (%38) Türkçe öğretmenin Türkçeyi kullanma konusunda daha iyi model olabileceği görüşündedir.

Dersin Süresini Amaca Daha Uygun Kullanma ile İlgili Bulgular ve Yorumlar

"4 ve 5. sınıflarda sınıf öğretmenleri mi Türkçe öğretmenleri mi dersin süresini amaca daha uygun kullanır?" sorusuna yönelik katılımcıların görüşleri Tablo 4 ile desteklenerek aşağıda açıklanmıştır.

Tablo 4. Eğitimcilerin Süreyi Amaca Uygun Kullanma ile İlgili Görüşlerinin Dağılımı

Ç. Süreyi amaca uygun kullanma	Akademisyen			Öğretmen		İlköğretim Müfettişi		MEB Yöneticisi	Genel Top. (%)
	Sınıf Öğrt.Bl. Akadem.	Türkçe Öğrt.Bl. Akadem.	Psikolog	Sınıf Öğrt.	Türkçe Öğrt.	Sınıf	Branş		
Ç.1. Sınıf öğretmenleri süreyi amaca daha uygun kullanır.	2		1	2		2		2	9 (%24)
Ç.2. Türkçe öğretmenleri süreyi amaca daha uygun kullanır.	1	5	1	3	5	1	2	3	21 (%57)
Ç.3. Süreyi amaca uygun kullanma branşa göre değil, öğretmenin becerisine göre değişir.	2		2	1	1		1		7 (%17)

özelliklerini tanıdığı için öğrencilerle daha iyi iletişim kurduğu görüşünü dile getirirken 3 akademisyen Türkçe öğretmenlerinin öğrencilerle daha iyi iletişim kurabileceğini ifade etmiştir. Gelişim psikologları ise seviyeye uygun ders işlemede olduğu gibi öğrencilerle iletişimin de öğretmenin becerisine göre değişebileceğini belirtmişlerdir.

Araştırmaya katılan 6 sınıf öğretmenin 5'i sınıf öğretmenlerinin öğrencilerle daha iyi iletişim kurabileceği konusundaki görüşlerini "Sınıf öğretmeni öğrencilerle daha fazla birlikte olur. Öğrenci sınıf öğretmenine duygu ve düşüncelerini daha rahat ifade edebilir. Sınıf öğretmeni velilerle de daha etkili iletişim kurabilir." cümleleriyle desteklemiştir. 6 Türkçe öğretmenin 3'ü öğrencilerle iletişim kurmada sınıf öğretmenlerinin daha başarılı olduğunu belirtirken bir Türkçe öğretmeni "Diğer branş öğretmenleri (müzik, resim, beden eğitimi, İngilizce vb.) 4 ve 5. sınıflarda öğrenci ile iletişim kurabiliyorsa Türkçe öğretmenleri de kurabilir." şeklinde görüşünü dile getirmiştir.

Alanı sınıf öğretmenliği olan müfettişlerin 3'ü de sınıf öğretmenlerinin öğrencilerle daha iyi iletişim kurabileceğini belirtirken alanı Türkçe olan müfettişlerin 2'si iletişim kurma becerisinin öğretmene göre değişebileceğini ifade etmiştir.

MEB yöneticilerinden 3'ü, "Sınıf öğretmenleri çocuklarla anne-baba düzeyinde iletişim kurar. Türkçe öğretmenlerinde dersini anlatıp çıkma anlayışı vardır. Sınıf öğretmenleri öğrencilerinin sorunlarına karşı kendini daha sorumlu hisseder." gerekçesi ile sınıf öğretmenin daha iyi iletişim kurabileceğini belirtirken 2 MEB yöneticisi Türkçe öğretmenin öğrencilerle daha iyi iletişim kurabileceğini belirtmiş ve düşüncelerini "İnsanın iletişimini bilgi hazinesi ve bilgi evreni belirlediğine göre öğrencinin birden fazla öğretmenle ve dolayısıyla farklı mimiklerle karşılaşması, iletişim kurma becerisinin gelişmesine de katkı sağlar. Ayrıca bir öğrenci beş yıl boyunca bir öğretmene bağlı kalmamalı." şeklinde ifade etmiştir.

Genel olarak bakıldığında görüşü alınan 37 kişinin 20'si (%54) sınıf öğretmenlerinin öğrencilerle daha iyi iletişim kurabileceğini belirtirken 6'sı (%16) Türkçe öğretmenlerinin öğrencilerle daha etkili iletişim kurabileceğini belirtmiştir. 12 öğretmenin 8'inin sınıf öğretmenin öğrencilerle daha iyi iletişim kuracağını belirtmesi de önemli bir bulgudur.

Türkçeyi Doğru, Güzel ve Etkili Kullanmada Daha İyi Model Olma ile İlgili Bulgular ve Yorumlar

4 ve 5. sınıflarda Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanmada sınıf öğretmenin mi yoksa Türkçe öğretmenin mi daha iyi model olduğu ile ilgili görüşler Tablo 3'le desteklenerek aşağıda açıklanmıştır.

Tablo 3. Eğitimcilerin Türkçeyi Doğru, Güzel ve Etkili Kullanmada Model Olma ile İlgili Görüşlerinin Dağılımı

C. Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanmada model olma	Akademisyen			Öğretmen		İlköğretim Müfettişi		MEB Yöneticisi	Genel Top. (%)
	Sınıf Öğrt.Bl. Akadem.	Türkçe Öğrt.Bl. Akadem.	Psikolog	Sınıf Öğrt.	Türkçe Öğrt.	Sınıf	Branş		
C.1. Sınıf öğretmeni Türkçeyi kullanmada daha iyi modeldir.				1	1				2 (%5)
C.2. Türkçe öğretmeni Türkçeyi kullanmada daha iyi modeldir.	1	3	1	1	3	1	2	2	14 (%38)
C.3. Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanma branşa göre değil, öğretmenin becerisine göre değişir.	4	2	3	4	2	2	1	3	21 (%57)

Tablo 5. Eğitimcilerin Türkçe Alanıyla İlgili Yeterliklere Sahip Olma ile İlgili Görüşlerinin Dağılımı

D. Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere sahip olma	Akademisyen			Öğretmen		İlköğretim Mufettişi		MEB Yöneticisi	Genel Top. (%)
	Sınıf Öğrt.Bl. Akadem.	Türkçe Öğrt.Bl. Akadem.	Psikolog	Sınıf Öğrt.	Türkçe Öğrt.	Sınıf	Branş		
D.1. Sınıf öğretmenleri Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere daha çok sahiptir.	1		1	3		1		1	7 (%19)
D.2. Türkçe öğretmenleri Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere daha çok sahiptir.	2	5	2	2	5	2	3	4	25 (%38)
D.3. Her ikisi de Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere sahiptir.	1			1	1				3 (%8)
D.4. Her ikisi de Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere sahip değildir	1		1						2 (%5)

Alan ile ilgili yeterlikler konusunda Türkçe öğretmenliği bölümündeki akademisyenlerin tamamı Türkçe öğretmenlerinin Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere daha çok sahip olduğunu belirtmiş ve "Programda ağırlık Türkçe alanında olduğu için branş öğretmeni tüm yeterliklere sahiptir." Türkçe devletin resmî dilidir. Bu ders uzman öğretmen tarafından verilmelidir. İlköğretim düzeyinin birinci kademesinde alđı düzeyi çok yüksektir. Bu nedenle çocukta bu alanla ilgili gerekli beceriler, Türkçe öğretmeni tarafından geliştirilebilir. Ayrıca yeterlik sadece Türkçe metni işlemek değildir. Türkçe öğretmenleri anlam bilimi açısından daha çok bilgiye sahip olduğu için bu dersi Türkçe öğretmenleri vermelidir." şeklinde görüşlerini dile getirmiştir.

Sınıf öğretmenliği bölümündeki akademisyenlerden 2'si Türkçe öğretmenlerinin Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere daha çok sahip olduğunu ifade etmiş ve "Dersin içeriğini derinleştirmek bakımından Türkçe öğretmeni dersi daha iyi verebilir." şeklinde görüşlerini dile getirmiştir. Sınıf öğretmeninin Türkçe alanıyla ilgili daha çok yeterliğe sahip olduğunu söyleyen 1 akademisyen ise "Sınıf öğretmeni de Türkçe alanına yönelik ek bir eğitim olarak bu dersi verebilir." demektedir.

Gelişim psikologlarından 2'si Türkçe öğretmenlerinin bu konuda daha yeterli olduğunu belirtirken 1 psikolog sınıf öğretmeninin daha yeterli olduğu görüşündedir. Psikologlardan 1'i ise "Alan yeterliğinin öğretmenin kendisini yetiştirmesine bağlı olduğunu ve yeterliğin sadece alanla değil genel kültür, pedagoji ve sosyalleşmeyle de ilgili olduğunu" ifade etmiştir.

Görüşleri alınan 12 öğretmenden 7'si, Türkçe öğretmeninin Türkçe alanıyla ilgili daha çok yeterliğe sahip olduğunu belirtmiştir. Bazı Türkçe öğretmenleri, 5. sınıftan gelen öğrencilerin Türkçe dil becerileri bakımından yetersiz olduğunu belirterek dersi Türkçe öğretmenlerinin vermesi gerektiğini vurgulamıştır. Bu görüş Özbay (2003)'ın yaptığı araştırmada öğretmenlerin "İlköğretim birinci kademe sonunda öğrencilere dil becerileri kazandınlamadığı" görüşünü desteklemektedir. Ayrıca Çepni ve diğerlerinin (2003) yaptıkları araştırmada "Örneklemdeki sınıf öğretmenlerinin % 85'i, ilköğretim 4 ve 5. sınıf fen bilgisi derslerini tam anlamıyla okutamadıklarını belirtmişlerdir. Bununla birlikte, örneklemin % 84'ü, bu dersleri fen bil-

Süreyi amaca uygun kullanma konusunda Türkçe öğretmenliği bölümündeki akademisyenlerin 5'i de Türkçe öğretmenlerinin süreyi amaca daha uygun kullanabileceği görüşünü dile getirmiştir. Bu akademisyenler "Türkçe öğretmeni sadece kendi alanını verir. Tamamen Türkçeyi düşünerek ders işler. Türkçe öğretmeni ders saatinin tamamını Türkçe için kullanır. Sınıf öğretmeni dersler arasında kaydırma yapabilir. Bu olumlu bir durum değildir. Çünkü bu kaydırmaları yaparken dengeyi kuramayabilir. Bu nedenle bazı dersler amacına ulaşmayabilir. Ayrıca Türkçe öğretmeni alanına daha hâkim olduğu için kısa zamanda daha çok bilgi verebilir." şeklinde ifadelerle görüşlerini açıklamışlardır.

Alanı sınıf öğretmenliği olan akademisyenlerden 2'si, "Diğer derslerle de ilişkilendirme yaptığı için sınıf öğretmeni başka derslerde de Türkçeye zaman ayırır. Müzik işlerken Türkçenin amacını da gerçekleştirebilir." şeklindeki görüşlerle sınıf öğretmenin zamanı daha etkili kullanacağını ifade ederken diğer 2 akademisyen "Bu durum öğretmenin işin bilincine varması ile ilgilidir. Kişiye göre değişir. Öğretmen etik değerlere sahipse, Türkçeyi etkili kullanıyorsa ve öğretme gücü yüksek ise zaman gerektiği şekilde kullanır." değerlendirmesini yapmıştır.

Psikologlardan 2'si ders süresini amacına uygun kullanmanın öğretmene göre değişebileceğini belirtirken 1'i "Branş öğretmenleri daha planlıdır." şeklindeki görüşüyle Türkçe öğretmenlerinin süreyi amaca daha uygun kullandığını ifade etmiştir.

12 öğretmenden 8'i, Türkçe öğretmenin süreyi amaca daha uygun kullanabileceği görüşündedir. Buna gerekçe olarak da "sınıf öğretmenin öğrencilerin durumuna göre dersler arasında kaydırma yapabileceğini" göstermektedir. Sınıf öğretmenin süreyi amaca daha uygun kullanacağı görüşünde olan sınıf öğretmenleri "Sınıf öğretmenin öğrencilerin durumuna göre dersler arasında kaydırma yapması esnekliği de beraberinde getirir. Bu olumlu bir durumdur. Zaten sınıf öğretmeni Türkçe ders saatini başka dersler için kullanmaz. Bu da Türkçenin lehine bir durumdur. Uyulması gereken müfredat var." demektedirler.

İlköğretim müfettişlerinden 2'si sınıf öğretmenin, 3'ü ise Türkçe öğretmenin süreyi amaca daha uygun kullandığını ifade etmiştir. Burada müfettişlerin daha çok alanlarına göre tercih yaptıkları görülmektedir.

MEB yöneticilerinden 3'ü Türkçe öğretmenin süreyi amaca daha uygun kullanabileceğini belirtirken "Her insan en iyi olduğu alanda çalışmak ister. Sınıf öğretmeni kendisini matematikte iyi hissediyorsa o derse yönelir. Fen alanında iyi hissediyorsa o alana yönelir. Türkçe öğretmeni sadece o dersi Türkçe için kullanır. Branş öğretmeni dersi amaca uygun kullanır. Ayrıca tiyatro, drama, şiir okuma vb. etkinlikleri daha iyi uygulayabilir." şeklinde değerlendirmeler yapmıştır. Yöneticilerden 2'si sınıf öğretmenlerinin süreyi amaca daha uygun kullanabildiği görüşündedir.

Genel olarak bakıldığında görüşü alınan katılımcılardan 21'i (%57) Türkçe öğretmenlerinin, 9'u (%24) ise sınıf öğretmenlerinin süreyi amaca daha uygun kullanabileceğini belirtmiştir.

Türkçe Alanıyla İlgili Yeterliklere Daha Fazla Sahip Olma ile İlgili Bulgular ve Yorumlar

4-5. sınıflarda sınıf öğretmenlerinin mi yoksa Türkçe öğretmenlerinin mi Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere daha fazla sahip olduğu ile ilgili 37 eğitimcinin görüşü Tablo 5 ile desteklenerek aşağıda açıklanmıştır.

Sonuç ve Öneriler

İlköğretim okullarının 4 ve 5. sınıflarında Türkçe dersinin daha etkili bir şekilde verilmesi amacıyla bu dersin Türkçe öğretmenleri tarafından mı yoksa sınıf öğretmeni tarafından mı okutulması gerektiği konusunda belirlenen sorular çerçevesinde ulaşılan sonuçlar aşağı özetlenmiştir:

Yukarıdaki sorunun cevabına ulaşmak için sınıf ya da branş öğretmeninden hangisinin öğrencilerin seviyesine daha uygun ders işleyebileceği konusunda 37 katılımcıların 20'si (%54) sınıf öğretmeni, 12'si (% 33) ise Türkçe öğretmeni şeklinde görüş bildirmiştir.

Öğrencilerle iletişim kurma bakımından da sınıf öğretmenlerinin daha başarılı olduğu katılımcıların 20'si (%54) tarafından ifade edilmişken bu durumun branşa göre değil, öğretmenin becerisine göre değişebileceği katılımcıların 9'u (%24) tarafından dile getirilmiştir.

Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanmada model olmanın branşa göre değil, öğretmenin becerisine göre değişebileceği katılımcıların 21'i (%57) tarafından ifade edilmiştir.

Katılımcılardan %57'si Türkçe öğretmeninini ders süresini amaca daha uygun kullanabileceğini ifade etmiştir.

Türkçe alanı ile ilgili yeterliklere sahip olma açısından katılımcıların %68'i Türkçe öğretmenini daha yeterli görmüştür.

Sonuç olarak "4-5. sınıflarda Türkçe dersini sınıf öğretmeni mi yoksa Türkçe öğretmeni mi okutmalı?" sorusunu cevaplamak için elde edilen verilere bütün olarak baktığımız zaman katılımcı görüşlerinden kesin bir yargıya varmanın güç olduğu söylenebilir. Çünkü sınıf öğretmeni ile branş öğretmeninin birbirine göre farklı alanlarda yeterliklere sahip olduğu ifade edilmiştir. Katılımcılardan gelişim psikologları ise genelde söz konusu yeterliklerin branşa değil, kişiye göre değişebileceğini ifade etmiştir.

Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre aşağıdaki öneriler sunulmuştur:

Güzelbey (2006)'in yaptığı araştırmada belirttiği ve öğretmenlerin de katıldığı "İlköğretim okullarının I. kademesinde sınıf öğretmenliğinin 1, 2 ve 3. sınıf öğretmenliği ile 4 ve 5. sınıf öğretmenliği şeklinde uzmanlık alanlarına dönüştürülmesi" önerisi başarının yükseltilmesinde etkili olabilir. Sınıf öğretmenlerinin 1-3 ve 4-5. sınıflar olmak üzere ayrılarak bir alanda uzmanlaşmaları buna bağlı olarak da eğitim fakültelerinin sınıf öğretmenliği alanının programlarının yeniden düzenlenmesi faydalı olabilir.

4-5. sınıflarda sınıf ya da Türkçe öğretmeninini hangisinin derse girmesinin daha verimli olacağına yönelik deneysel çalışma ya da pilot uygulama yapılabilir.

Bu konuya yönelik daha fazla akademik çalışma yapılmalı ve MEB tarafından hangi derse, hangi sınıf düzeyinde, hangi öğretmenin girmesi gerektiğine yönelik kararlar alınırken bu veriler esas alınmalıdır.

Bakanlık tarafından hazırlanan öğretmenlik mesleği özel alan ve meslek bilgisi yeterlikleri çerçevesi, öğretmen yetiştiren yükseköğretim kurumlarının öğretim üyeleri tarafından titizlikle değerlendirilmelidir.

gisi branş öğretmenlerinin vermesinin daha uygun olacağını belirtmişlerdir.” bulgusuyla örtüşmektedir. Sınıf öğretmenlerinin 3’ü “4-5. sınıflarda dersler içerik yönünden çok ağır olmadığından sınıf öğretmeni de gerekli yeterliği gösterebilir.” şeklinde görüşünü ifade etmiştir.

6 ilköğretim müfettişinden 5’i Türkçe öğretmenin Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere daha çok sahip olduğunu belirterek görüşlerini “Lisansa dayandırır sak Türkçe öğretmeni alanda daha yeterlidir, dersi yeterli düzeyde verebilir. Sınıf öğretmenleri bu dersle ilgili yanlış ölçme soruları hazırlayabiliyorlar. Bir işi herkes yapar. Ancak işi ehlinin yapması başkadır. ” şeklinde ifade etmiştir.

5 MEB yöneticisinden 4’ü Türkçe öğretmenin Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere daha çok sahip olduğu görüşünü “Türkçe öğretmeni alan yeterliklerinde iyi ancak sınıf öğretmeni bilgiyi öğrenciyle paylaşma bakımından daha iyidir. Sınıf öğretmeni teşhisi koyar ama tedavi edemez. Yani öğrencinin ilgi ve ihtiyaçlarını bilir ancak rehberlik edemez.” şeklinde dile getirmiştir.

Genel olarak bakıldığında görüşü alınan 37 eğitimcinin 7’si sınıf öğretmenlerinin Türkçe ile ilgili alan yeterliğinin daha iyi olduğunu belirtirken 25’i (%68) Türkçe öğretmenlerinin Türkçe alanıyla ilgili yeterliklere daha çok sahip olduğunu ifade etmiştir. Bu durum Şahin (2008) ‘in araştırmasında elde ettiği “sınıf öğretmeni olarak çalışan branş öğretmenlerinin, öğretmenlik meslek bilgilerinin, sınıf öğretmenliğinden mezun olan öğretmenlerden farklı olmadığı ancak bilgilerinin farklı olduğu” görüşüyle örtüşmektedir. Ayrıca Taşkaya ve Muşta (2008)’nin, araştırma sonucunda “Sınıf öğretmenlerinden %26.22’si mezun olduğu okulu, Türkçe yöntemlerini öğretme konusunda yeterli bulurken %73.78’i yetersiz görmektedir.” bulgusuyla desteklenmektedir.

Bunların dışında araştırmada 8 öğrenci ile de görüşme yapılmıştır. Görüşme sonucunda 5. sınıf öğrencileri verdikleri cevaplarda 4 ve 5. sınıflarda diğer branş derslerine giren öğretmenleri ile ilgili değerlendirmelerden hareketle çıkarımda bulunarak 4 ve 5. sınıflarda Türkçe dersine Türkçe öğretmenin girebileceğini ifade etmiştir. Bir öğrenci ise “okula eğlenmek için değil, eğitim amacıyla geldiklerini bu nedenle iyi olanın derslerine girmesi gerektiğini” belirtmiştir.

6. sınıf öğrencileri ise sınıf ve Türkçe öğretmenleri ile ilgili karşılaştırma yaparak 6. sınıfta daha eğlenceli ve farklı etkinlikler yaptıklarını ve iyi oldukları alana yöneldiklerini belirtmiştir. Sınıf öğretmenlerine duygusal yönden bağlı oldukları görülmekle birlikte öğrenciler zamanla Türkçe öğretmenine de alışabildiklerini ifade etmiştir. 2 öğrenci ise Türkçe dersine sınıf öğretmenlerinin girmesi yönünde görüş bildirmiştir. Öğrenciler sınıf öğretmenlerinin iletişim kurma ve seviyeye uygun ders işleme konusunda daha iyi olduğunu ifade etmiştir.

Katılımcılarla yapılan görüşmelerde, tüm soruların sonunda yöneltilen “Türkçe dersini kim vermeli?” sorusuna toplam 37 katılımcının 17’si sınıf öğretmeni, 16’sı ise Türkçe öğretmeni cevabını vermiştir. Gelişim psikologları ise bu konunun kişisel becerilere göre değişebileceğini ve sınıf öğretmenlerinin branşlaşmasından yana olduklarını ifade etmiştir.

Kaynakça

- Birleşmiş Milletler İnsani Gelişim Raporu (2007).
- Çepni, S., Küçük M., Ayvaci H.Ş. (2003). İlköğretim Birinci Kademedeki Fen Bilgisi Programının Uygulanması Üzerine Bir Çalışma, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 23, Sayı 3.
- Demirel, Ö. (1999). İlköğretim Okullarında Türkçe Öğretimi, Millî Eğitim Basımevi, İstanbul.
- Güzelbey B. B. (2006). İlköğretimin “1. 2. 3. Sınıf Öğretmenliği” İle “4-5. Sınıf Öğretmenliği”nin Uzmanlık Alanına Dönüştürülmesine İlişkin Bir Araştırma (Gaziantep Örneği), Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep.
- Eurodyce(2009). http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/eurybase_en.php
- Güneş, F. (2007). Türkçe Öğretimi ve Zihinsel Yapılandırma, Nobel Yayın Dağıtım. Ankara.
- Kavcar, C. ve diğerleri (2005), Türkçe Öğretimi, Engin Yayınevi, Ankara.
- Kılıç, Y. (2005), İlköğretim Okullarında Türkçe Eğitimiyle İlgili Problemler Üzerine Bir Araştırma, Kastamonu Eğitim Dergisi, Mart, Cilt:13, Nu.:1
- MEB (1981), İlköğretim Okulları Türkçe Programı, Ankara: MEB Yayınları.
- MEB (2003), PIRLS 2001 Uluslar Arası Okuma Becerilerinde Gelişim Projesi, Ankara.
- MEB (2003), İlköğretim Kurumları Yönetmeliği.
- MEB (2005). İlköğretim Türkçe Dersi (1-5. Sınıflar) Öğretim Programı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı, Ankara: MEB Yayınevi.
- MEB (2006). İlköğretim Türkçe Dersi (6-8. Sınıflar) Öğretim Programı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı, Ankara: MEB Yayınevi.
- MEB (2007). 17. Millî Eğitim Şurası, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı, Raporlar, Görüşmeler ve Kararlar, Ankara: MEB Yayınevi.
- Özbay, M. (2003). Öğretmen Görüşlerine Göre İlköğretim Okullarında Türkçe Öğretimi, Ankara.
- Taşkaya, S. ve Muşta, M. C. (2008). Sınıf öğretmenlerinin Türkçe Öğretim Yöntemlerine İlişkin Görüşleri, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, C.7, s.25.
- Tavşancıl, E. ve Aslan, E. (2001). İçerik analizi ve uygulama örnekleri. İstanbul: Epsilon.

THE OPINIONS ABOUT THE TURKISH COURSES AT theB 4th AND 5th GRADES SHOULD BE GIVEN BY CLASS TEACHERS OR BRANCH TEACHERS

Hatice DEMİRBAŞ* Seher ULUTAŞ**

Semra BAYRAKTAR*** Betül KORKMAZ****

İnci TÜRKER*****

Abstract

The basic aim of primary grade mother tongue courses are developing language skills, and enriching the students both emotionally and cognitively by means of showing them the elaborateness and beauty of language. Therefore, the mother tongue instruction at primary grades has great importance. The primary grade mother tongue courses are given by class teachers. As it is the case with other subjects, the field knowledge, occupational qualities, communication skills and language use of a teacher have a direct effect on students' success. In Turkey, physical education, music, visual arts, religion, foreign language, information technology lessons can be given by branch teachers in accordance with the related legislation. This study based on the opinion of teachers and administrators deals with the following question: Should the Turkish courses at 4. and 5. grades be given by class teachers or branch teachers? For this purpose we received opinion from 10 academics, 4 developmental psychologists, 12 teachers, 6 primary school inspectors, 5 educational administrators, and 8 primary school students. Data was obtained via oral interview. After analyzing the content of the data, the opinions and suggestions of participants were specified.

Key Words: Primary school, mother tongue instruction, class teacher, branch teacher

* Ministry of Education; Board of Education

** Ministry of Education; Board of Education

*** Ministry of Education; Board of Education

**** Ministry of Education; Board of Education